

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Королівства Данії про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 05.03.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 12.07.96 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 21.08.96 р.

Уряд України і Уряд Королівства Данії,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи і майно

та підтверджуючи своє прагнення до розвитку і поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави, або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і майно вважаються всі податки, що стягуються від загальної суми доходу та вартості майна, або з елементів доходу та майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого і нерухомого майна.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств;

(ii) прибутковий податок з громадян

(надалі " український податок");

б) У Данії:

(i) прибутковий податок Державі;

(ii) муніципальний прибутковий податок;

- (iii) прибутковий податок муніципалітетам графств;
  - (iv) податок, що стягується по Податковому Закону на Вугледень;
  - (v) державний податок на капітал
- (надалі "податок Данії").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції в доповнення або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбуваються в їх законодавствах щодо оподаткування.

5. Положення цієї Конвенції, за винятком положень статті 28, не поширюються на штрафи і пеню, сплачені за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;

b) термін "Данія" означає Королівство Данії, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря Данії, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена за законами Данії як територія, у межах якої Данія може виконувати суверенні права стосовно дослідження і використання природних ресурсів морського дна або надр і цієї території; термін не включає у себе острови Фароу і Гренландію;

c) термін "громадянин" означає:

(i) усіх фізичних осіб, що одержують громадянство Договірної Держави;

(ii) усіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

d) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Україну або Данію залежно від контексту;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається як корпоративне об'єднання для цілей оподаткування;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає в Україні - Міністерство фінансів України або його повноважного представника; у Данії - Міністра оподаткування або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, якщо із контексту не випливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється Конвенція.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі, або стосовно майна, що розташоване в ній.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або якщо вона не є громадянином жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце комерційної діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво" включає зокрема:

a) місце управління;

b) відділення;

с) контору;

д) фабрику;

е) майстерню;

ф) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

г) склад або будь-які приміщення, що використовуються як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт створює постійне представництво тільки у разі, коли він існує більше 12 місяців.

4. Незалежно від попередніх положень цієї статті термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

а) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів або виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасу товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

с) утримання запасу товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою переробки іншим підприємством;

д) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або збирання інформації для підприємства;

ф) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно з метою будь-якої комбінації видів діяльності, згаданих у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця комерційної діяльності, що є результатом такої комбінації, носить допоміжний або підготовчий характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє від імені підприємства і має і постійно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, утримує запас товарів або виробів, що належать підприємству, з якого регулярно здійснюється продаж таких товарів і виробів від імені підприємства, це підприємство буде розглядатись як таке, що має постійне представництво у цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, якщо тільки діяльність такої особи не обмежена тією, яка згадана в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце комерційної діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Вважається, що підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі лише на тій підставі, що воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера або будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такі особи діють в межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі, що сплачуються як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не вважаються нерухомим майном.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна у будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств, а також до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність таким чином, то прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті у разі, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських і загальних адміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головним підрозділом підприємства або будь-яким іншим його підрозділом.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі згідно з її законодавством прибутку, що стосується постійного представництва на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає Договірній Державі визначити оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як

це може бути звичайною практикою; обраний спосіб розподілу, незважаючи на це, повинен бути таким, що результат буде у відповідності до принципів, що містяться у цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на підставі звичайної закупівлі постійним представництвом виробів або товарів для підприємства, постійним представництвом якого воно є.

6. Для цілей попередніх пунктів цієї статті прибуток, що відноситься до постійного представництва, буде визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише у цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доходи від оренди порожніх морських, або повітряних суден;

і

б) прибутки, одержувані від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для перевезення товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, про які йдеться у пунктах 1 і 2 цієї статті, одержані резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному експлуатаційному агентстві, ці прибутки, що приписуються цьому резиденту, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, у якій він є резидентом.

4. Кожного разу, коли компанії різних країн домовились би проводити спільний бізнес щодо повітряного транспортування у формі консорціуму, положення пунктів 1 і 2 цієї статті поширюються на ту частину прибутку, яка відповідає участі підприємства у цьому консорціумі, що є резидентом Договірної Держави.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковане у цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (інша ніж партнерство), що володіє щонайменше 25 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлять спосіб застосування таких обмежень.

Цей пункт не торкається оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні у цій статті означає доход від акцій або інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутках, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може повністю звільнити від податків дивіденди, що

сплачуються цією компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і не може піддаватися оподаткуванню нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково із прибутку чи доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо такий резидент є фактичним власником цих процентів.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від валової суми процентів.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2,

a) проценти, що виникають в Україні, повинні звільнитися від українського податку, якщо ці проценти сплачуються:

(i) Державі Данії, політико-адміністративному підрозділу, місцевому органу влади або встановленій законом організації, яка є власністю або контролюється Державою;

(ii) Національному Банку Данії;

(iii) Індустріальному Фонду для країн, що розвиваються;

(iv) Інвестиційному Фонду для країн Центральної та Східної Європи;

b) проценти, що виникають у Данії, звільняються від датського податку, якщо проценти сплачуються:

(i) Державі Україна, політико-адміністративному підрозділу, місцевому органу влади або встановленій законом організації, яка є власністю або контролюється Державою;

(ii) Національному Банку України;

c) будь-яка інша організація, яка є резидентом Договірної Держави, буде звільнена від податку у другій Договірній Державі стосовно процентів, що сплачуються цій організації та виникають у тій другій Державі, якщо така організація визначена за взаємною домовленістю між компетентними органами обох Держав як така, що подібна до організацій, визначених у підпункті a) (iii)-(iv);

d) проценти, що виникають у Договірній Державі стосовно позики, гарантованої будь-якою із організацій, згаданих або про які йдеться у підпунктах a) або b), і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки у цій Державі;

е) проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні оподатковуватись тільки у другій Договірній Державі, якщо:

(i) одержувачем є резидент цієї другої Держави, і

(ii) одержувачем є підприємство цієї другої Держави і фактичний власник процентів, і

(iii) проценти, що сплачуються стосовно боргових зобов'язань, понесених у зв'язку з продажем у кредит цим підприємством будь-якого промислового, комерційного або наукового обладнання підприємству першої згаданої Держави, за винятком, якщо продаж або заборгованість має місце між асоційованими підприємствами у розумінні статті 9.

4. Термін "проценти" при використанні у цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграші по цих цінних паперах, облігаціях або боргових зобов'язаннях.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникає доход від процентів, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на ці проценти, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті, за винятком роялті, згаданих у підпункті b) пункту 3, також можуть оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми платежів.

3. Термін "роялті" при використанні у цій статті означає платежі будь-якого виду, отримувані як компенсація за використання або право на використання:

a) будь-яких авторських прав на твори літератури, мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіо або телебачення), торгової марку, патент, дизайн, модель або план;

b) будь-яких авторських прав на секретну формулу або процес або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

Компетентні органи за взаємною згодою встановлять спосіб застосування цих обмежень.

4. Положення пункту 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або виконує у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і ці роялті дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статей 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті і витрати по сплаті несе таке постійне представництво або постійна база, тоді вважається, що роялті виникають у тій Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування:

(а) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або

(b) паїв будь-якої компанії, визначення якої приведено у статті 3, активи якої складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище,

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі і яке розташоване в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави або рухомого майна, пов'язаного з експлуатацією таких повітряних або морських суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно і підлягає оподаткуванню щодо цих доходів у Договірній Державі.

6. Стосовно доходу, який одержується консорціумом повітряного транспорту, положення пункту 4 будуть застосовуватись тільки до тієї частини доходу, яка пропорціонально відповідає участі у цьому консорціумі компанії, яка є резидентом Договірної Держави.

7. Якщо фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави, і відразу стала резидентом другої Договірної Держави, вона розглядається першою Договірною Державою як така, що відчужує акції і оподатковується цією Договірною Державою стосовно доходів від таких акцій на дату зміни резиденції, то така фізична особа може надати перевагу бути оподаткованою у другій Договірній Державі за її щорічною декларацією про доходи за рік, у якому відбувалось відчужування, таким чином, так якби вона купувала ці акції на суму, яка дорівнювала продажній ціні акцій у першій згаданій Державі на той момент, коли б ця Держава робила кінцевий підрахунок податку на відчужування майна.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки у цій Державі, якщо він тільки не має постійної бази в іншій Договірній Державі, яка регулярно використовується з метою здійснення своєї діяльності. Якщо він має таку постійну базу, то доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують суму у сукупності 183 днів протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році, і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, що експлуатується у міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

4. Якщо резидент Договірної Держави отримує винагороду за роботу за наймом, що виконується на борту повітряного судна, що експлуатується в міжнародних перевезеннях транспортним консорціумом, сформованим компаніями із різних країн, включаючи компанії, що є резидентом цієї Держави, така винагорода буде оподатковуватись тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів або інші винагороди, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. У разі, якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції може оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, вказаний у цій статті, буде звільнено від оподаткування у тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів тієї Держави та другої Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Згідно з положеннями пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що виплачуються резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, та будь-яка рента, що виплачується резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, повинні оподатковуватись лише у цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагороди, отримувані фізичною особою, що є резидентом Договірної Держави і які сплачуються за державним пенсійним забезпеченням згідно з положеннями системи соціального захисту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки у другій Державі.

3. У разі, якщо фізична особа, що була резидентом Договірної Держави і стала резидентом другої Договірної Держави, положення пункту 1 цієї статті або статті 21 не зачіпає право першої згаданої Держави в межах дії її національного законодавства оподатковувати пенсії, ренти або інші подібні винагороди такій фізичній особі з цієї Держави.

4. Термін "рента" означає зазначену суму, що періодично виплачується фізичній особі у зазначені терміни протягом строку життя чи протягом указанного або встановленого періоду часу згідно із зобов'язаннями здійснювати платежі в обмін на адекватну та повну компенсацію у грошовій чи іншій формі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки у цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, що виплачується безпосередньо або з фондів, створених Договірною Державою або політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади фізичній особі у зв'язку з послугами, наданими цій Державі або її політико-адміністративному підрозділу чи місцевому органу влади, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а), подібна пенсія повинна оподатковуватись лише в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом та громадянином цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 та 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з комерційною діяльністю, що проводиться Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

1. Виплати, які одержує з метою підтримки, навчання чи підготовки студент або стажувальник, який є або був безпосередньо перед відвідуванням Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не повинні оподатковуватись у цій Державі за умови, що такі виплати виникають з джерел за межами цієї Держави.

2. Доход, який одержується студентом або стажувальником, який є або був безпосередньо перед візитом у Договірну Державу, резидентом другої Договірної Держави, отримує у зв'язку з діяльністю, що виконується у Договірній Державі, у якій він перебуває виключно з метою одержання освіти чи навчання, не буде оподатковуватись у цій Державі, за винятком випадків, коли доход перевищує суму, необхідну на власне утримання, одержання освіти чи навчання. У такому разі до цього доходу застосовуються інші статті цієї Конвенції.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, де б вони не виникали, які не згадані в попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню лише у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу, іншого ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач такого доходу є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

СТАТТЯ 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави та рухомим майном, що відноситься до експлуатації таких морських та повітряних суден, оподатковується тільки у цій Договірній Державі.

4. Всі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

5. Стосовно майна, яке належить повітряному транспортному консорціуму, сформованому компаніями із різних країн, положення пункту 3 будуть застосовуватись тільки до тієї частини майна, яка пропорціонально відповідає участі у цьому консорціумі компанії, яка є резидентом Договірної Держави.

СТАТТЯ 23

Діяльність, пов'язана з попереднім дослідженням, експлуатацією або видобутком вуглеводню та інших природних ресурсів

1. Незважаючи на положення статей 5 і 14, особа, що є резидентом Договірної Держави і керує діяльністю, пов'язаною з попереднім дослідженням, експлуатацією або видобутком вуглеводню та інших природних ресурсів, що містяться у другій Договірній Державі, буде розглядатись як така, що керує стосовно цих видів діяльності комерційною діяльністю у цій другій Договірній Державі через постійне представництво або постійну базу, що розташована у ній.

2. Положення пункту 1 не будуть застосовуватись, якщо ці види діяльності здійснюються протягом періоду або періодів, які не перевищують у середньому 30 днів протягом будь-якого 12-місячного періоду. Однак, виходячи з цілей цього пункту, діяльність, що здійснюється підприємством, яке зв'язане з іншим підприємством у межах значення статті 9, буде розглядатись як така, що здійснюється підприємством, з яким воно пов'язане, якщо ця діяльність, що розглядається, в основному аналогічна тій, яку здійсню останнє згадане підприємство.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, діяльність, що стосується обладнання для буріння, яка виконується на відстані від берега, утворює постійне представництво тільки у тому разі, якщо така діяльність триває протягом періоду або періодів, що перевищують у середньому 6 місяців протягом будь-якого 12-місячного періоду. Проте, виходячи із цілей цього пункту, діяльність, здійснювана підприємством, пов'язаним з другим підприємством в межах значення статті 9, буде розглядатись як така, що здійснюється підприємством, з яким воно пов'язано, якщо ця діяльність, що розглядається, в основному аналогічна тій, яка виконується останнім згаданим підприємством.

4. Незважаючи на положення статті 13, доходи від відчужування майна бурової установки, що використовується для діяльності, згаданої у пункті 3, які розглядаються як такі, що одержуються резидентом Договірної Держави, якщо діяльність по бурінню перестала підлягати оподаткуванню у другій Договірній Державі, то вони будуть звільнені від оподаткування у цій другій Державі за умови, що припинення діяльності по бурінню не буде здійснено у зв'язку з продажем майна бурової установки. Для цілей цього пункту термін "доходи від відчужування майна" означає суму, риночна вартість якої на момент переводу перевищує остаточну вартість на той момент як таку, що зросла у результаті амортизації.

СТАТТЯ 24

Уникнення подвійного оподаткування

1. З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на податок, сплачуваний за законодавством Данії, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню із джерел у Данії, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється датський податок.

2. Стосовно Данії, виходячи із положень пункту 4 цієї статті, якщо резидент Данії отримує доход або володіє майном, які відповідно до положень цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні, Данія дозволить:

- а) вирахувати із податку на доход цього резидента суму, рівну податку на доход, сплачену в Україні;
- б) вирахувати із податку на майно цього резидента суму, рівну податку на майно, сплачену в Україні.
3. Ці вирахування у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку на доход або податку на майно, підраховану до надання вирахування, що стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі залежно від обставин.
4. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку у цій Державі, ця Держава може, однак, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку доход або майно.
5. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і доход від відчужування майна, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не повинні підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню чи будь-яким вимогам, пов'язаним з ними, які відрізняються чи є більш обтяжливими ніж оподаткування та відповідні вимоги, яким підлягають чи можуть підлягати громадяни цієї іншої Держави за тих же самих обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, повинно також застосовуватись до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не можуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що належать до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які виконують таку ж саму діяльність.
4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 чи пункту 5 статті 12, проценти, роялті та інші витрати, що виплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваних прибутків подібного підприємства вираховуватись за тих же умов, що мають місце, коли вони виплачуються резиденту першої згаданої Держави. Так само будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна подібного підприємства, вираховуватись за тих же умов, якби вони були надані резиденту першої згаданої Держави.
5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або будь-яким зобов'язанням, пов'язаним з ним, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої Договірної Держави.

6. Жодні положення цієї статті не будуть мати тлумачення як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-яких персональних звільнень, пільг і вирахувань для податкових цілей, які надаються особам, що є резидентами на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

7. Положення цієї статті поширюються на податки, які розглядаються цією Конвенцією.

СТАТТЯ 26

Взаємозгоджувальна процедура

1. Якщо особа вважає, що дії однієї чи обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, подати заяву компетентному органу тієї Договірної Держави, резидентом якої вона є, чи якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 25 цієї Конвенції, до тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе дійти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентними органами другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених національними законодавствами Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюватимуться інформацією, необхідною для застосування положень цієї Конвенції або внутрішнього законодавства Договірних Держав, яка стосується податків, на які поширюється ця Конвенція, тією мірою, якою оподаткування за цим законодавством не протирічить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, що її одержить Договірна Держава, вважатиметься секретною, як і інформація, що її одержано по внутрішньому законодавству цієї Держави. Однак якщо інформація вважається секретною в тій Державі, що її надсилає, її буде розкрито тільки особам або органам (включаючи суд та адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням, стягненням, введенням в дію або виконанням рішень чи визначенням апеляцій щодо податків, які є предметом цієї Конвенції. Такі особи або органи використовуватимуть цю інформацію для таких цілей, але вони можуть розкрити її в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень.

Компетентні органи шляхом консультацій розробляють відповідні умови, методи та процедури, що стосуються прав, щодо яких цей обмін інформацією має місце, включаючи, в разі необхідності, обмін інформацією, що стосується ухилень від сплати податків.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів адміністративної практики, яка має перевагу в одній з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої могло б зашкодити громадському порядку.

СТАТТЯ 28

Допомога у справлянні податків

1. Договірні Держави зобов'язуються надавати одна одній допомогу у справлянні податків, які повинен сплачувати платник податків тією мірою, якою сума таким чином визначена відповідно до законів Договірної Держави, що звертається за допомогою.

2. У разі якщо запит Договірної Держави про справляння податків, що були прийняті до справляння другою Договірною Державою, такі податки будуть зібрані тією другою Державою згідно з законами, що застосовуються до справляння своїх власних податків і так, якби податки, що стягуються, були власними податками.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть за спільною угодою встановлювати способи застосування положень цієї статті.

4. У цій статті термін "податки" означає податки, на які поширюється ця Конвенція і включає будь-які проценти і штрафи стосовно цих податків.

СТАТТЯ 29

Члени дипломатичних або постійних місій та консульські пости

Ніщо у цій Конвенції не повинно впливати на фінансові привілеї членів дипломатичних або постійних місій або консульських постів згідно із загальними правилами міжнародного права чи згідно із положеннями спеціальних угод.

СТАТТЯ 30

Територіальне поширення

Ця Конвенція може бути поширена, в цілому чи з деякими необхідними змінами, на будь-яку частину території Договірної Держави, яку специфічно виключено з галузі застосування Конвенції, або на будь-яку Державу чи територію, за міжнародні відносини яких відповідає Держава, що стягує податки, значною мірою подібні по типу до тих, на які поширюється Конвенція. Будь-яке таке поширення вступає у чинність у той день і підлягає таким змінам і умовам, включаючи умови припинення дії, як це буде вказано і узгоджено між Договірними Державами у нотах, якими вони обмінюються по дипломатичних каналах або будь-яким іншим чином відповідно до своїх конституційних процедур.

СТАТТЯ 31

Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією.

Ця Конвенція набуває чинності у день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно податків на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян, незалежно від того, є вони резидентами або нерезидентами, для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

б) в Данії:

(i) стосовно утримування податків у джерела на доход, отримуваний на або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

(ii) стосовно інших податків на доход і майно, які підлягають оподаткуванню для будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність.

2. Стосовно відносин між Королівством Данії і Україною Конвенція між Урядом Королівства Данії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і на майно, підписана в Москві 21 жовтня 1986 року, завершує чинність при набутті чинності цією Конвенцією. Однак положення Конвенції продовжують діяти для податкових років і періодів, що закінчуються до того часу, коли положення цієї Конвенції набувають чинності.

3. З дня набуття цією Конвенцією чинності всі положення, що стосуються оподаткування доходу і майна фізичних і юридичних осіб у наступних Конвенціях і дипломатичних нотах припиняють свою дію у стосунках між Україною і Королівством Данії:

а) Конвенція між Урядом Королівства Данії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про міжнародний дорожний транспорт, підписана 3 грудня 1971 р.;

б) Протокол, підписаний 9 лютого 1971 р. стосовно взаємного звільнення від оподаткування компаній, які займаються повітряними перевезеннями, і їх співробітників, складений у зв'язку з Конвенцією між Урядом Королівства Данії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік стосовно повітряних перевезень, підписаною 31 березня 1956;

с) Вербальні ноти від 21 березня 1960 р. і 10 травня 1960 р., якими обмінялись Посольство Союзу Радянських Соціалістичних Республік в Копенгагені і Міністерство закордонних справ Данії про оподаткування фізичних осіб, які працюють на окремих підприємствах, установах і організаціях.

СТАТТЯ 32

Завершення чинності

Ця Конвенція залишається чинною до її припинення однією з Договірних Держав. Кожна Держава може припинити дію Конвенції через дипломатичні канали, направляючи повідомлення про припинення не менше ніж за шість місяців до кінця будь-якого календарного року, після закінчення

періоду у п'ять років з дня набуття Конвенцією чинності. У такому випадку Конвенція повинна втратити чинність для оподатковуваних років та періодів, що починаються після кінця календарного року, в якому було зроблено повідомлення про припинення дії Конвенції.

У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

а) в Україні:

- (i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;
- (ii) стосовно податків на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
- (iii) стосовно прибуткового податку з громадян, незалежно від того, є вони резидентами або нерезидентами, для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення.

б) в Данії:

- (i) стосовно утримування податків у джерела на доход, отримуваний на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
- (ii) стосовно інших податків на доход і майно, які підлягають оподаткуванню для будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Укладено у двох примірниках 5 березня 1996 року українською, датською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою автентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між українським та датським текстами, перевага надається англійському тексту.

**За Уряд
України
(підпис)**

**За Уряд
Королівства Данії
(підпис)**

ПРОТОКОЛ

Під час підписання Конвенції про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і майно, що була укладена цього дня між Урядом України і Урядом Королівства Данії, ті, що нижче підписалися, домовились про те, що наступні положення повинні становити невід'ємну частину Конвенції.

1. Стосовно підпункту а) ii) пункту 3 статті 2

Слід розуміти, що український прибутковий податок з громадян застосовується до громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства, незалежно від того, є вони резидентами чи нерезидентами України.

2. Стосовно пункту 1 статті 4

Слід розуміти, що термін "резидент Договірної Держави" також включає саму Договірну Державу, політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади та неприбуткові організації.

3. Стосовно статті 24

Положення про оподаткування майна у цій Конвенції, включаючи положення стосовно уникнення подвійного оподаткування стосовно майна у статті 23 цієї Конвенції будуть діяти тільки тоді, коли Україна буде справляти податок на майно і після консультації компетентних органів.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цей Протокол.

Укладено у двох примірниках 5 березня 1996 року українською, датською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою автентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між датським та українським текстами, перевага надається англійському тексту.

**За Уряд
України
(підпис)**

**За Уряд
Королівства Данії
(підпис)**